

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
7.K.33.433/2016/17.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Dr. Frisch Ügyvédi Iroda - dr. Frisch Gábor pártfogó ügyvéd - **(címe)** által képviselt **felperes neve (címe)** a dr. Mihályi Zsolt Apor jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Képviselő Testülete **(címe)** alperes ellen szociális ügyben hozott 124/2016. (V. 26.) számú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Ítéletet:

A bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az ítélet kézbesítését követő 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- Ft (tízezer forint) perköltséget.

A pártfogó ügyvéd díját teljes egészében az állam viseli.

A kereseti illeték összege az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes vagyontalan, az 1972. május 20-án született fiával, **személy 1** él egy háztartásban. A felperes lakóhelye 1988 szeptembere óta a ... alatti 35 m²-es összkomfortos önkormányzati bérlakás. A felperes 2014. január 1-jétől december 31-ig havonta 3.700,- forint lakásfenntartási támogatásban részesült, és 2014 február hónapjában 40.240,- forint munkabért kapott. ... 2014. március 19. napjától 22.800,- forint aktív korúak ellátásában részesült. 2014. április 7. napjától a felperes munkanélküli lett, és ennek alapján 25.930,- forint álláskereső ellátásban részesült.

Az alperes elsőfokú hatósága (a továbbiakban: Elsőfokú hatóság) a 2014. június 19-én kelt 17591/5/2014. számú határozatával a felperes 2014. március 31-én postára adottan előterjesztett két kérelmét - önkormányzati segély „éves keret + feletti összeggel” és rendkívüli méltányossági kérelem rezi elmaradás kifizetésének 100 %-os mértékű átvállalása iránt - összevontan, egy ügyként elbírálva elutasította a szociális igazgatásról és szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 45. §-a és Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzat Képviselő-testülete szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 43/2013. (XII. 2.) számú rendeletének (a továbbiakban: Ör.) 27. §-a alapján. A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes mint másodfokú hatóság a 2015. február 12-én kelt 7557/2015. számú határozatával a 17591/5/2014. számú elsőfokú határozatot helybenhagyta a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 107. § (1), az Ör. 4. § (3) bekezdése, 6. § (2) bekezdés a) pontja, 43. §-a és az Szt. 45. § (1) bekezdése alapján.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. december 11-én kelt és jogerős 8.K.31.887/2015/29. számú ítéletével (a továbbiakban: Ítélet) a 7557/2015. számú határozatot a 17591/5/2014. számú elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az Elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az Ítéletben rögzítésre került, hogy az alperes a felperes fenti két kérelmét nem vonhatta volna össze, és nem kezelhette volna együttesen anélkül, hogy azt megelőzően a felperest megfelelően tájékoztatták volna az Szt. 5. § (2) bekezdése alapján, és nyilatkoztatták volna meg arról, hogy az Ör. 26. § (2) bekezdése alapján méltányosságból megemelhető keretösszegű kérelmének esetleges teljesítése az Ör. 27. §-a szerinti, teljes mértékben méltányosságra alapított, felhalmozódott tartozásai teljes körű átvállalására irányuló kérelmének elutasításával járhat. Az Ítélet előírta, hogy az új eljárásban az Elsőfokú hatóságnak „a felperest mindenekelőtt tájékoztatnia kell arról, hogy az Ör. 25-26. §-a szerinti önkormányzati segély kérelmének helyt adás esetén az Ör. 27. §-a szerinti kérelmének elbírálására milyen kihatása lehet, és ennek alapján a felperest egyértelmű nyilatkozattételre kell felhívnia a tekintetben, hogy fenntartja-e mindkét kérelmét, és kéri-e azok érdemi elbírálását vagy esetlegesen valamely kérelmét visszavonja-e. Ezt követően a kérelmet vagy kérelmeket az adott eljárásra irányadó anyagi jogi szabályoknak megfelelően kell elbírálnia, melyhez a perben érintett közigazgatási eljárásban feltártakat felhasználhatja és értékelheti.”

Az Elsőfokú hatóság a megismételt eljárás során a 2016. február 15-én kelt ... és a 2016. március 30-án kelt ... ügyiratszámú leveleiben részletesen tájékoztatta a felperest, hogy az önkormányzati segély „éves keret + feletti összeggel” iránti kérelmének elbírálására az Ör. 25-26. §-ai az irányadóak. Felhívta a felperes figyelmét az Ör. 25. § (1) bekezdés a) és 26. § (1) bekezdés b) pontjára, (2) bekezdésére, a 30. § (1) bekezdésében és 11. §-ában foglaltakra, a jogszabályhelyek pontos, részletes ismertetésével és értelmezésével a felperes vonatkozásában. Rögzítésre került, hogy a 2014 február havi nettó jövedelme és az Ör. 26. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felperes 57.000,- forint/év támogatási összegre jogosult, amely összeg felett a polgármester maximum 28.500,- forintot ítélhet meg. A Elsőfokú hatóság a felperest tájékoztatta a rendkívüli méltányossági kérelmével kapcsolatban arról, hogy az Szt. és az Ör. értelmében az adósságkezelési szolgáltatás egyik alapvető feltétele az önrész vállalásának kötelezettsége, amit egy összegben vagy részletekben kell teljesíteni. A felperes tartozásának nagysága - 947.455,- forint - meghaladja a törvényi 800.000,- forintos összegről, így ilyen formában nincs lehetőség segítség nyújtására. Részletesen tájékoztatta a felperest az Szt. 55/A. § (2) bekezdésében, az Ör. 27. §-ában, 4. §-ában foglaltakról, azok pontos ismertetésével és értelmezésével a felperes vonatkozásában. Nyilatkozattételre hívta fel a felperest arról, hogy a 2014. március 31-én kelt két kérelmét, a 2015. április 16-i hiánypótlását és a 2015. május 4-i beadványát fenntartja, megváltoztatja vagy visszavonja-e, illetve a 2014 márciusi, az alpolgármesternek címzett kérelmét fenntartja-e, illetve egyetért-e azzal, hogy az Ör. 27. §-a alapján annak elbírálására méltányossági jogkörben kerüljön sor vagy továbbra is adósságcsökkentési/adósságkezelési támogatást kér 25 % önrész vállalásával a jogszabályoknak megfelelően.

A felperes a 2016. február 27-én és 2016. március 13-án kelt nyilatkozataiban fenntartotta a 2014 márciusi kérelmeit, és az önkormányzati segély „éves keret + feletti összeggel” iránti kérelmében megjelölt összeget 150.000,- forintra módosította.

Az Elsőfokú hatóság a 2016. március 30-án kelt 414/6/2016. számú határozatában (a továbbiakban: Elsőfokú határozat) a felperes 2014. március 31-én előterjesztett önkormányzati segély „éves keret + feletti összeggel” iránti kérelmének részben helyt adott, és a felperes részére 57.000,- forint összegű önkormányzati segélyt állapított meg az Szt. 4. § (1) bekezdés c)-d) pontja, 45. § (1)-(5)

bekezdése, az Ör. 4. § a)-d) pontja, 11. § (1)-(2) bekezdése, 25. § (1) bekezdés a), 26. § (1) bekezdés b) pontja, 30. § (1) bekezdése alapján. Az Elsőfokú határozat indokolása szerint, a felperes a 2014 február havi nettó jövedelme alapján az Ör. 26. § (1) bekezdés b) pontja - főszabály - szerinti összegre jogosult, azonban az Ör. 26. § (2) bekezdése alapján méltányosságból nyújtható támogatás megállapítása nem indokolt.

Az Elsőfokú hatóság a felperes rendkívüli méltányossági, rezsi elmaradás kifizetésének 100 %-os mértékű átvállalása iránti kérelmét külön határozattal bírálta el.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes mint másodfokú hatóság a 2016. június 3-án kelt 124/2016. (V. 26.) számú határozatában (a továbbiakban: Határozat) az Elsőfokú határozatot helybenhagyta a Ket. 104. § (3) bekezdése alapján. Az alperes az Ör. 26. § (2) bekezdése alkalmazásának mellőzése körében rögzítette, hogy az Újpesti Vagyonkezelő Zrt. mint bérbeadó a felperes részére kedvezményes, szociális alapú bérleti díjat számláz. Az alperes, illetve az Elsőfokú hatóság a felperes részére évek óta pénzbeli és természetbeni támogatásokat biztosít, a korábbi években a felperes tervezett átmeneti segélyben részesült, lakásfenntartási és lakbér támogatást kapott. A felperes a lakás tulajdonosa és a közüzemi díjkövetelések jogosultjaival szemben elzárkózott minden érdemi együttműködéstől, részletfizetési megállapodást nem kötött, a tartozásai rendezésében önrészt nem vállal, az önkormányzati támogatásokon kívül a tulajdonos felé más befizetést nem teljesített. A felperes egy esetleg kisebb összegű részteljesítéssel a bérleti jogviszonyát tekintve továbbra is jogsértő helyzetben maradna, így a méltányosság gyakorlása nem indokolt.

A felperes a törvényi határidőn belül személyesen eljárva keresetet terjesztett elő a Határozat ellen. Kérte annak megváltoztatását, és az általa kért teljes segély összeg megállapítását. Kifogásolta, hogy a 2014. évben részére adott havi lakásfenntartási támogatást elvették tőle. Álláspontja szerint, az alperes, illetve az Elsőfokú hatóság nem tettek eleget az Ítéletben foglaltaknak, és jogszabálysértően nem gyakoroltak méltányosságot. Előadta, hogy a rászorultsága önhibáján kívül, igazoltan és bizonyítottan fennáll visszamenőleg is. Az alperes figyelmen kívül hagyta a kiadásait, amiért a Határozat érdemben nem helyes. Hivatkozott arra, hogy egyedülálló és vagyontalan. Előadta, hogy nem zárkózott el az együttműködéstől, hanem nem tud részletfizetést vállalni. Havi rendszeres számlák és kiadások megfizetését követően a megélhetésére rendkívül alacsony összeg marad. Alkotmányos mérlegelést kért.

A felperes pártfogó ügyvédje a 2017. április 6-i beadványában fenntartotta a felperes által előadottakat, és kérte az alperes kereset szerinti marasztalását. Az alperes kérte a kereset elutasítását, és fenntartotta a Határozatban foglaltakat mint megalapozott és jogszerűt.

A kereset - az alábbiak szerint - **nem alapos.**

A bíróság az alperesi határozatot a Ket. 109. §-a, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdés a) pontjában és a Pp. 339/A. §-ában foglaltak szerint, a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálta felül. Az alperesi határozat jogszerűségét a Pp. 215. §-a alapján, a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátaira figyelemmel a következők szerint vonta értékelésébe.

Az 1/2011. (V. 9.) KK vélemény szerint, a fél a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozással kérheti, azzal, hogy a határozat meghozatalakor

az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Bírósági felülvizsgálatra a Pp. 324. § (2) bekezdés szerinti közigazgatási határozat esetében kerülhet sor. Ezekben a perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja: a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott.

Az Szt. 4. § (1) bekezdése szerint, e törvény alkalmazásában: c) pont, *család*: egy lakásban, vagy személyes gondoskodást nyújtó bentlakásos szociális, gyermekvédelmi intézményben *együtt lakó*, ott bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező *közeli hozzátartozók közössége*; d) pont: *közeli hozzátartozó*: da) alpont: a *házastárs, az élettárs*, db) alpont: a *húszévesnél fiatalabb, önálló keresettel nem rendelkező; a huszonhárom évesnél fiatalabb, önálló keresettel nem rendelkező, nappali oktatás munkarendje szerint tanulmányokat folytató; a huszonöt évesnél fiatalabb, önálló keresettel nem rendelkező, felsőoktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató* vér szerinti *gyermek*, örökbe fogadott gyermek, mostohagyermek és a Ptk. [<https://uj.jogtar.hu/#>](https://uj.jogtar.hu/#>) szerinti gyermekvédelmi nevelőszülő által e jogviszonya keretében nevelt gyermek kivételével a nevelt gyermek (a továbbiakban: nevelt gyermek, dc) alpont: *korhatárra való tekintet nélkül* a tartósan beteg, az autista, illetve a testi, érzékszervi, értelmi vagy beszéd fogyatékos vér szerinti, örökbe fogadott, mostoha-, illetve nevelt gyermek, amennyiben ez az állapot a gyermek 25. életévének betöltését megelőzően is fennállt (a továbbiakban: *fogyatékos gyermek*), dd) alpont: a *18. életévét be nem töltött gyermek* vonatkozásában a vér szerinti és az örökbe fogadó szülő, a szülő házastársa vagy élettársa, valamint a db) vagy dc) alpontban meghatározott feltételeknek megfelelő testvér.

Az Ör. 4. §-a szerint, ahol e rendelet *méltányossági döntési jogosultságot* biztosít, a döntés meghozatala előtt különösen az alábbi szempontokat kell mérlegelni: a) az érintett és családja szociális, jövedelmei és vagyoni helyzetét, a család egy főre jutó havi jövedelmének összegét, b) az érintett és családja korát, egészségi állapotát, fogyatékoságát, egyéb személyi körülményeit, c) az érintett lakásban az egy ott lakó személyre jutó lakásterület nagyságát, d) az érintett által a tárgyévben igénybe vett szociális ellátásokat.

Az Ör. 26. § (1) bekezdés b) pontja értelmében, az önkormányzati segély egyszeri összege nem lehet kevesebb 1.000,- forintnál, azonban az egy család részére *évente megállapítható önkormányzati segélyek együttes összege* (a továbbiakban: segélykeret) *a nyugdíjminimum 200 %-át nem haladhatja meg*. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése alapján, az (1) bekezdésben meghatározott segélykeretet a polgármester méltányosságból legfeljebb a nyugdíjminimum 100 %-ával megemelheti.

Az új eljárásra kötelezés esetén vizsgálandó kérdésekkel, illetve a megismételt eljárásban hozott döntés felülvizsgálatával kapcsolatban a Kúria a Kfv.V.35.578/2014/10. számú ítéletében rámutatott arra, hogy a „hatóságot a Ket. 109. § (4) bekezdése értelmében (...) köti a közigazgatási ügyben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása, a megismételt eljárásban és a döntéshozatal során kizárólag ennek megfelelően járhat el. A megismételt közigazgatási eljárás eredményeként hozott határozat kapcsán pedig a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az megfelel-e vagy sem az ezt elrendelő ítéletbe foglalt iránymutatásnak (KGD2014.138.). A Ket. 109. § (4) bekezdésének sérelmével meghozott új döntés a Ket. 121. § (1) bekezdés f) pontja értelmében semmis, ezért a megismételt közigazgatási hatósági eljárás eredményeként hozott új közigazgatási döntésekkel szemben kezdeményezett bírósági felülvizsgálat során a bíróságnak hivatalból is vizsgálnia kell a Ket. 109. § (4) bekezdésének érvényesülését. A felperes(ek) keresete is csak a korábbi - új eljárásra kötelezést kimondó - ítéletben foglaltak teljesítésével összefüggésben releváns.

A bíróság által elrendelt új eljárás eredményeként hozott határozatot támadó perben tehát a korábbi közigazgatási határozattal szemben újabb jogszerűségi kifogások nem hozhatók fel (KGD2010.64., BH2009.31., KGD2013.194.). A megismételt közigazgatási eljárásban az ügyben hozott korábbi jogerős ítélet iránymutatásának megfelelő eljárást jogszerűnek kell tekinteni (KGD2010.166.)".

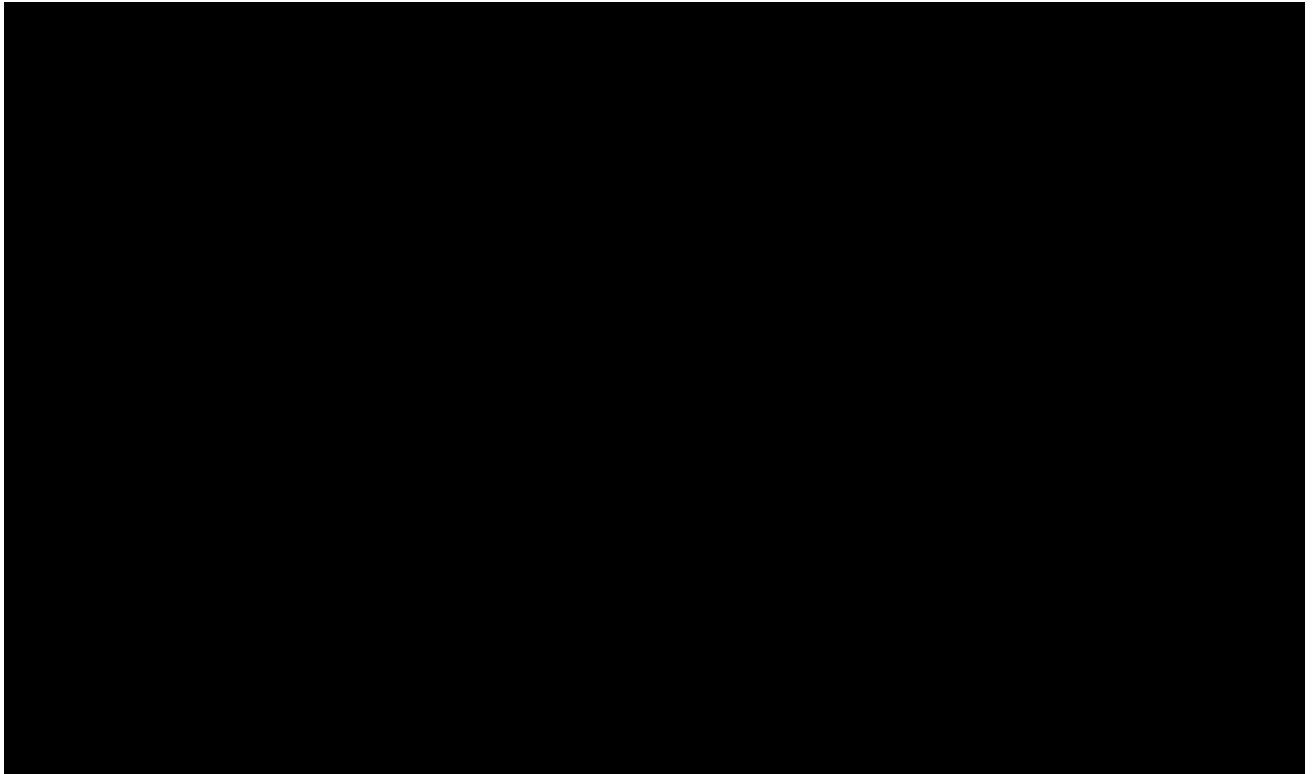
A fentiek alapján a jelen perben a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes, illetve az Elsőfokú hatóság az Ítéletben foglalt előírásoknak eleget tettek-e, azaz a Határozat megfelel-e az Ítéletben rögzített, az Elsőfokú hatóság új eljárására irányadó iránymutatásban foglaltaknak. A bíróság arra is rámutat, hogy a bíróság a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a felülvizsgálattal támadott konkrét határozat bírósági felülvizsgálatát végzi, végezheti el, nem a teljes közigazgatási eljárás jogszerűségét vizsgálja átfogóan. Erre utal a Pp. 324. § (1) bekezdésének megfogalmazása is. Mindezek értelmében, a bíróság a felperes keresetében foglaltakat annyiban vizsgálta, vizsgálhatta, amennyiben azok a Határozattal és az Ítélettel közvetlen összefüggésben álltak. A jelen perben ez azt jelentette, hogy a bíróságnak abban kellett döntenie, hogy az alperes az Ítélet iránymutatásait megtartva, jogszerűen állapította-e meg a felperes részére az önkormányzati segély összegét mindösszesen 57.000,- forintban. A bíróság nem vonta, vonhatta vizsgálódási körébe az alperes által meghozott, a felperes lakásfenntartási támogatását megvonó határozatával szemben előterjesztett kifogásokat sem, azok érdemi elbírálásának a lakásfenntartási támogatást megvonó határozattal szemben előterjesztett kereset alapján indult perben van helye.

Az Ör. 25. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az önkormányzati segély annak a személynek nyújtható, akinek a családjában az egy főre jutó havi nettó jövedelem nem haladja meg egyedül élő személy esetében a nyugdíjminimum 225 %-át. Annak megítéléséhez, hogy az alperes jogszerűen alkalmazta-e a felperes önkormányzati segély „éves keret + feletti összeggel” iránti kérelmének elbírálása során az Ör. 25. § (1) bekezdésének a) pontját, szükséges a *család* Szt. 4. § (1) bekezdés c) pontja és a *jövedelem* Szt. 4. § (1) bekezdés a) pontja szerinti értelmezése a felperes és a tényállás vonatkozásában.

Az Szt. 4. § (1) bekezdés c) pontja értelmében családot az együtt lakó közeli hozzátartozók közössége alkotja. A *közeli hozzátartozó* fogalmát az Szt. 4. § (1) bekezdés d) pontja határozza meg. ... a felperes 44 éves gyermeke, aki életkoránál fogva az Szt. 4. § (1) bekezdés d) pont db) és dd) alpontjai szerinti fogalomkörbe nem tartozhat, és nem tartozik az Szt. 4. § (1) bekezdés d) pont dc) pontja szerinti közeli hozzátartozói fogalom alá sem. Az Szt. és az Ör. fenti rendelkezéseinek a tárgyi tényállásra alkalmazása során a felperes 44 éves fia nem tekinthető a felperes családjának, azaz a *felperes egyedül élő személynek minősül*.

Az Szt. és az Ör. alkalmazása során irányadó jövedelem fogalom az Szt. 4. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a nettó jövedelem, ami azt jelentette, hogy a felperes önkormányzati segély „éves keret + feletti összeggel” iránti kérelmének elbírálása során irányadó, a kérelem benyújtását megelőző hónapban - 2014 februárjában - *40.240,- forint munkabér volt a felperes jövedelme*. Az Szt. 4. § (1) bekezdés a) pontja értelmében, a felperes havi nettó jövedelme nem azt az összeget jelentette, amivel a felperes a havi rezszi költségei, közmű és bérleti díj tartozásai, kiadásai megfizetését követően rendelkezett, hanem - a tényállás szerint - azt a nettó összeget, amelyet 2014 februárjában munkabéreként a felperes megkapott.

A felek által nem vitatott tény, hogy 2014. évben a nyugdíjminimum 28.500,- forint volt, azaz jogszerűen alkalmazta a felperes vonatkozásában az alperes az Ör. 25. § (1) bekezdés a) pontját, mivel a felperes 2014 február havi fenti jövedelme a nyugdíjminimum 225 %-át - 64.125,- forintot - nem haladta meg. Ez azt jelenti, hogy a felperes az Ör. 26. § (1) bekezdés b) pontja szerinti mértékű - a nyugdíjminimum 200 %-a, azaz 57.000,- forint - önkormányzati segélyre jogosult volt.

Mindezek alapján a bíróság - anyagi és eljárási jogszabálysértés hiányában - a Pp. 339. § (1) bekezdése szerint a keresetet elutasította.

A kereseti illeték összege az Szt. 16. §-a alapján az állam terhén marad.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) és a 67. § (2) bekezdése alapján köteles az alperes perköltségének megfizetésére, melynek összegét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján az alperesi képviselő által kifejtett tevékenységgel arányosan állapította meg, tekintettel a beadványok számára, és arra, hogy két tárgyalás tartására került sor, amelyeken az alperesi képviselő megjelent, és nyilatkozatot tett. A pernyertes felet megillető perköltség viselése alól méltányossági alapon - arra vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában - eltekinteni nem lehet.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

, 2017. év április hó 12. napján

. Ferenczy Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

